

[Welkop.]

og utvivlsomt klø af sin partifælle, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen. Den højtærede handelsminister har foreløbig givet afkald på den højtærede minister, fru Fanny Jensens venlige smil og undgået kløene ved at foreslå den midlertidige lov om lukketiden forlænges i et år og har dermed givet udtryk for at ville se tiden an.

Imidlertid er det klart, at selv den midlertidige lovs forlængelse, forsåvidt angår lørdagslukningen kl. 14, vil give anledning til nogen uenighed. Venstres stilling har jo det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen givet udtryk for, den er, hvad jeg godt kan forstå, bestemt af landboernes ønsker, og det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen vil derved komme i modsætningsforhold til de, lad mig sige, svage røster, der indenfor venstre er forkæmpere for lørdagslukning kl. 14.

Spørgsmålet om at lukke forretningerne kl. 14 er et spørgsmål om, hvorvidt man har råd dertil eller om man har råd til at lade være. Den højtærede handelsminister er jo selv i tvivl om, hvorvidt de økonomiske forhold i samfundet kan bære en weekend-ordning, og jeg forstår, at en sådan tvivl kan fremsættes netop af den højtærede handelsminister, for ingen går stærkere ind for en produktionsforøgelse end netop han, og kravet om produktionsforøgelse kan næppe opfyldes ved en kortere arbejdstid. Industrien har givet udtryk for det ved at sige, at weekend faktisk kan betyde, at arbejdsugen indskrænkes til 5 arbejdsdage, medmindre åbningstiden om lørdagen forlænges. Det er åbenbart, at industriens stilling i forbindelse med de kvindelige arbejdes og husmødrenes krav om en længere åbningstid må give anledning til alvorlige overvejelser. På den anden side kan man jo spørge, om man har råd til at opgave det gode, som weekend utvivlsomt er, ikke alene for arbejderne og medhjælperne i forretningerne, men også for de selvstændige købmænd.

Det meget stærke forbrugerønske om at udskyde lørdagslukningen til kl. 16 er meget forståeligt under de nuværende indkøbsforhold. Det er jo almindeligt, at de handlende skal rette sig efter deres kunders ønske, men når de handlende i modsætning til tidligere fastholder ønsket om lørdagslukning kl. 14, skyldes det utvivlsomt, således som det allerede er sagt, at det under de særlige forhold, der har hersket, har vist sig hensigtsmæssigt at lukke tidligt om lørdagen, samtidig med at mange mindre købmænd har fået en frihed, de aldrig tidligere

har kendt. Det er efter min mening meget beklageligt, om der skulle opstå et modsætningsforhold mellem forbrugerne og de handlende om lukketiden om lørdagen, men når et sådant modsætningsforhold opstår, mon det så ikke skyldes de nuværende indkøbsforhold? Hvis forholdene i løbet af et år bliver bedre med hensyn til husmødrenes indkøb, eller de ligefrem vil blive normale — og det tror jeg forøvrigt de vil blive, hvis vel at mærke regeringen vil gøre sit dertil, sådan at det igen bliver købmændene, der bestemmer farten —, så er der efter min mening en meget stor mulighed for, at forbrugernes modstand mod weekend vil falde bort. Hvis samtidig industrien til den tid vil have tilstrækkelig eller endog for megen arbejdskraft til rådighed, vil industriens fastholdelse af arbejdskraften også den halve dag om lørdagen utvivlsomt blive lettere og industriens modstand mod weekend eventuelt mindre. Selvom meget tyder på, at købmændene allerede nu må anstrenge sig for at bevare omsætningen for at få dækning for de meget store omkostninger de har, kan det måske alligevel være tvivlsomt, om en forlængelse af åbningstiden om lørdagen vil blive udnyttet helt og fuldt i dette øjeblik, og hvis det ikke bliver tilfældet, hjælper det ikke meget at forlænge åbningstiden.

Jeg tror, det er rigtigt, som den højtærede handelsminister har sagt det, at forholdene i løbet af et år, måske i løbet af endnu kortere tid, kan ændre sig således, at det vil kunne give anledning til en ændret stillingtagen til lukkelovsproblemerne, og at det derfor vil være rimeligt at forlænge den midlertidige lovgivning et år, og jeg nærer tro til, at spørgsmålet weekend til den tid er sådan afklaret, at de modsætninger, der nu er mellem forbrugerne og de handlende, vil være udjævnet.

Den højtærede handelsminister opfordrer til drøftelse af de i betænkningen rejste spørgsmål om lukketid, ganske vist uden at han selv har taget nogen stilling til problemerne; forsigtig og smidig som den højtærede handelsminister er, kaster han betænkningen eller, om man vil, bolden i hovedet på rigsdagen og tænker sig vel, at nu skal vi til at rede trådene ud for ham. Nå, det er jo ikke første gang, dette høje ting har arbejdet love for den højtærede handelsminister, så det skal heller ikke have noget særligt at indvende imod det i dette tilfælde, men at komme ind på alle betænkningens enkeltheder har jeg ingen større lyst til, det ville også tage for lang tid; jeg skal derfor nøjes med enkelte bemærkninger om det helt nye forslag, der er fremkommet